

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.III.35.369/2014/5.szám

A Kúria a dr. Gáldi Nóra jogtanácsos által képviselt felperes neve felperesnek a dr. Farkas Sütő Ákos jogtanácsos által képviselt alperes neve alperes elleni normatív támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. február 6. napján kelt 9.K.28.256/2013/6. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 7. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.28.256/2013/6. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a felperes kereseteit elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000.- (húszezer) forint együttes elsőfokú és felülvizsgálati perköltséget.

A kereseti és a felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2013. évre vonatkozó támogatási igény iránti kérelmet nyújtott be az elsőfokú hatósághoz, majd a fenntartó típus módosítását kérte „egyházi fenntartó” megnevezésre.

Az elsőfokú hatóság a 2013. február 27. napján kelt határozatában egyrészt megállapította, hogy a fenntartó 2013. évre mekkora összegben vehet igénybe támogatást, másrészt az egyházi kiegészítő támogatásra vonatkozó kérelmet elutasította. Az indoklás szerint csak a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az

egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény (a továbbiakban: Ehtv.) szerinti nyilvántartásba vett egyház, illetve annak belső jogi személye minősül egyházi fenntartónak. Az Ehtv. 37.§ (1) bekezdése szerint 2012. január 1-jét követően csak az Ehtv. mellékletében meghatározott egyháznak nyújtható egyházi célú költségvetési támogatás. Mivel a felperes az említett mellékletben nem szerepel, ezért az egyházi kiegészítő támogatásra való jogosultsága nem állapítható meg.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2013. május 29. napján kelt ÖF-570/2013. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Hangsúlyozta, a 6/2013. (III.1.) AB határozat (a továbbiakban Abh) az Ehtv. 7.§(4) bekezdését, 15.§-át, és 16.§-át hatályában fenntartotta. A hatályos szabály szerint 2012. január 1-jét követően csak a nyilvántartásban szereplő egyházak minősülnek egyházi fenntartónak, vagyis csak ők jogosultak egyházi kiegészítő támogatásra. Erre figyelemmel a felperes egyházi kiegészítő támogatásra való jogosultsága nem áll fenn.

Az elsőfokú hatóság a 2013. április 30. napján kelt határozatában a felperes részére a 2012. évben kiutalt normatíva és a ténylegesen öt megillető normatíva összege közötti eltérés alapján 19.715.523,- forint többlettámogatásra való jogosultságot állapított meg. Az indokolásban többek között rögzítette, mivel a felperes nem szerepel az Ehtv. szerinti nyilvántartásban, így 2012. évre nem jogosult egyházi kiegészítő támogatásra. A határozattal szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést.

Az alperes a 2013. július 24-én kelt ÖF-846/2013. számú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Az indokolás szerint az Alkotmánybíróság álláspontjának ismeretében, a jogszabályi környezet jelen állapota alapján elválik egymástól az egyház és az egyházi kiegészítő támogatásra jogosult, elismert, bevett egyházi fenntartó fogalma.

A felperes keresettel támadta mindkét alperesi határozatot, kérve azok bírósági felülvizsgálatát. A közigazgatási és munkaügyi bíróság a pereket egyesítette, majd jogerős ítéletében az alperesi határozatokat az elsőfokú határozatokra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú közigazgatási szervet új eljárás lefolytatására kötelezte. Az indokolásban felhívta az Ehtv.-t, a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Szoc.tv.) 4.§ (1) bekezdése mb.) alpontját, a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvtv.) 5.§ sb) alpontját, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339/A.§-át és az Abh-t.

Érvelése szerint az Abh-ra tekintettel az alperes álláspontja nem

helytálló a vonatkozásban, hogy a felperes az Ehtv. mellékletében nem szerepel, illetve nem olyan egyháznak a belső jogi személye, amely az említett mellékletben feltüntetésre került, ezért az egyházi kiegészítő támogatásra való jogosultsága nem állapítható meg, mivel a hatályos szabály szerint a 2012. január 1-jét követően csak a nyilvántartásban szereplő egyházak minősülnek egyházi fenntartónak, vagyis csak ők jogosultak egyházi kiegészítő támogatásra. Az Alkotmánybíróságot az az elv vezérelte az Abh meghozatalakor, hogy az egyházi jogállás visszaállításával érintett egyházak tekintetében őket az Ehtv. mellékletben felsorolt egyházakkal azonos jogállásra helyezze, azaz őket azonos jogok illessék meg, mint az Ehtv. mellékletében felsorolt egyházakat. Tehát az Abh alapulvételével a felperes azonos jogállású az Ehtv. mellékletében szereplő egyházakkal, vagyis azonos jogok illetik meg, melyek magukba foglalják az egyházi kiegészítő normatívára való jogosultságot is. A bíróság megállapította, az alperesi határozatok utóbb alaptörvény-ellenesnek nyilvánított és a perbeli időszakban nem alkalmazható jogszabályi előírásokon alapulnak.

Az új eljárásban az elsőfokú hatóságnak a perbeli időszakra alkalmazandó jogszabályi előírásokra figyelemmel kell meghoznia határozatát a felperes egyházi kiegészítő támogatásra való jogosultsága kérdésében.

A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, annak hatályon kívül helyezése és a kereset elutasítása iránt. Okfejtése szerint az elsőfokú bíróság nem a felülvizsgálni kért határozat meghozatalakor irányadó jogszabályok előírásait figyelembe véve járt el. Döntésében az Abh tartalmát vette alapul, azonban az alperes mint jogalkalmazó szerv nem járhat el az alapján, hogy az Alkotmánybíróságot milyen elv vezérelte döntésének meghozatalakor. Ezért a bíróság ítélete sérti a Pp. 339/A.§-át.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását indítványozta, helyes indokainál fogva. Részletesen idézte az Európai Jogok Európai Bíróságának (a továbbiakban: EJEB) A Magyar Keresztény Mennonita Egyház és társai kontra Magyarország ügyében 2014. április 8. napján hozott ítéletét.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alapos.

A Pp. 275.§ (1) és (2) figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A jogerős határozat csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálható felül.

A felülvizsgálati bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a

helyesen megállapított tényállásból helytelen jogi következtetéseket vont le.

A Kúriának abban kellett döntenie, hogy a felperes 2012-ben és 2013-ban egyházi fenntartónak minősült-e, és ehhez kapcsolódóan jogszerűen igényt tarthat-e egyházi kiegészítő támogatásra.

A Szoc.tv. 2012. január 1-jétől 2013. július 31-ig hatályos 4.§ (1) bekezdés mb) pontja értelmében egyházi fenntartó a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló törvény szerinti nyilvántartásba vett egyház, illetve annak belső egyházi jogi személye.

Ugyanezen jogszabályhely 2013. augusztus 1-től hatályos szövege szerint egyházi fenntartó az egyházi jogi személy.

A Gyvtv. 5.§ sb) pontja az egyházi fenntartóra ugyanazt a definíciót határozza meg, mint a Szoc.tv. 4.§ (1) bekezdés mb) pontja, mind 2012. január 1-jétől, mind 2013. augusztus 1-jétől.

Az Ehtv. kihirdetésekor szövegének 7.§ (1) bekezdése határozta meg az egyház fogalmát, 14. és 15.§-a szólt az egyházként való elismerésre irányuló eljárásról, míg 16-18.§-ai szabályozták a nyilvántartásba vételi eljárást. Az átmeneti rendelkezéseket a jogalkotó a 33-38.§-okban helyezte el.

A fenti jogszabályhelyek többek között tartalmazták, hogy az Országgyűlés által ismert egyházakat a melléklet határozza meg, az egyesület az Ehtv.-nek az adott egyházi bejegyzésére vonatkozó módosítása hatályba lépésétől minősül egyháznak, és az egyházat a miniszternek kell nyilvántartásba venni. Ezt meghaladóan azok a szervezetek, melyek a mellékletben nem szerepelnek, így nem egyházak, 2012. január 1-jétől egyesületnek minősülnek.

Az Alkotmánybíróság az Abh-ban 2012. január 1-jére visszaható hatállyal megsemmisítette többek között az Ehtv. 14.§ (1), (3)-(5) bekezdését, 34.§ (1) bekezdését, 37.§ (1) bekezdését. Az Abh tartalmában nem érintette az Ehtv.-nek azon rendelkezéseit, melyek szerint az egyházakat a melléklet tartalmazza, az egyesület bejegyzéssel minősül egyháznak és az egyházat a miniszter veszi nyilvántartásba.

A Kúria jelen ügyben eljáró tanácsa mindenben egyetért a Kúria Kfv.II.37.649/2014/7. számú ítéletében írtakkal, mely ügynek szintén a felperes nevea felperese.

Eszerint az Abh-ban foglalt jogszabályi rendelkezések megsemmisítése ellenére a felperes egyházi jogállását nem nyerte vissza, az pusztán az Abh-ból eredően nem vezethető le.

Az Ehtv.-t 2013. szeptember 1-jei hatállyal módosította 2013. évi CXXXIII. törvény, a módosított szöveg szerint az egyházi jogállás

elismeréséhez szintén szükséges nyilvántartásba vételi eljárás. A felperes Ehtv. szerinti nyilvántartásba vételére nem került sor, 2012-ben és 2013-ban nem minősült egyháznak, így egyházi fenntartói minősége sem állt fenn. Ennek hiányában a felperes egyházi kiegészítő támogatásra nem tarthatott igényt, a keresettel támadott alperesi határozatok jogszerűek. A jogerős ítélet a Pp. 339/A.§-án keresztül sérti a Szoc.tv. 4.§ (1) bekezdés mb) pontját, a Gyvtv. 5.§ sb) pontját, és az Ehtv. hivatkozott rendelkezéseit.

A Kúria a Pp. 275.§ (4) bekezdését alkalmazva a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, és a felperes kereseteit elutasította.

A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes részére elsőfokú és felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A feljegyzett kereseti és felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes személyes illetékmentessége folytán az 1990. évi XCIII. törvény 5.§ (1) bekezdés d) pontjára és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§-ára figyelemmel az állam viseli.

Budapest, 2015. október 28.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Kárpáti Zoltán s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő